

Велибор Лазаревић

КОЛЕДАРСКЕ ПЕСМЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ*

Апстракт: Рад је посвећен коледарским песмама на Косову и Метохији којих нема много и које су забележене у другој половини XIX и у XX и XXI веку. Коледарске обредне песме певане су уочи Божића у обредним групама, а божићне у различитим приликама на Бадње вече и Божић. После Другог светског рата почеле су нагло да изумиру у обредној пракси, али су остале у памћењу српског народа на Космету.

Кључне речи: обредне коледарске песме, обредни контекст, време, истраженост, мотиви...

Коледарске песме старије су од божићних, имају мање слогова и махом су веће уметничке вредности. Певали су их коледари уочи Божића са припевом 'коледо', док су божићне без припева и нису их певали коледари већ појединци у својим кућама за време Божића, и то најчешће деца и жене. Коледарске су више наменске, пригодничарске за добро куће, домаћина, домаћице, а божићне су више посвећене Божићу.

„У коледарским новогодишњим песмама доминира жеља да кућа економски напредује и да укућане служи здравље. Најчешће се у њима истиче да роди пшеница и да се стока намножи, што показује да је коледовање била магијска радња земљорадника и сточара. Нема сумње да је коледарски обред шире био распрострањен и на почетку овог (XX – В. Л.) века. Коледарске песме, међутим, биле су већ крајем XIX и почетком XX века натруњене појединошћима

* Рад је написан у оквиру пројекта *Духовне појаве и стваралаштво српског народа на Косову и Метохији од XV до XX века* (број 148020), који је одобрило и финансира Министарство науке Републике Србије.

из других подврста обредне лирике, нарочито из краљичких и верских песама.^{“1}

Иван Степанович Јастребов је коледарске песме, које је забележио у гњиланском крају, поделио на оне које се певају пред одлазак на коледовање, песме при поласку на коледовање, песме при уласку у кућу, песме где има девојка и песме где има млада девојка.²

По Дени Дебељковићу, у Косову Пољу почетком двадесетог века „многи имућнији домаћини износили су, после ручка, вина, где се девојке нишају, а момчадија игра, па давали сиротињи (...). Девојке сва три дана Божића нишају се и певају, а момци играју разне игре и грудaju се снегом.“³

У Косову Пољу пре 1907. „коледари су се учили певању од Св. Николе до Игњата, а од Игњата до Божића или Бадње вечери ишли су по селима ради прошње, и певали разне песме. Од Игњата до Божића скитали су се зато да се не би рађали коленичасти (криви) јагањци.“⁴

За косовско-метохијске коледарске и божићне песме карактеристична је мотивска разноврсност какве нема у суседним крајевима: Жупи александровачкој,⁵ врањском⁶ и лесковачком крају.⁷

Нема много забележених коледарских песама на Космету. Бележили су их И. С. Јастребов,⁸ Дена Дебељковић,⁹ сарадници „Ца-

¹ Владимир Бован, Предговор, *Народна књижевност Срба на Косову*, лирске песме, књ. 1, Јединство, Приштина, 1980, стр. 10.

² И. С. Јастребов, *Обичаји и песни турецких Србовъ* (въ Призрѣні, Ипекі Мораві, Дибрі), С. Петербургъ, 1886, стр. 25–29.

³ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, од Дене Дебељковића, СЕЗ, књ. 7, Обичаји народа српскога, књига прва, СКА, 1907, стр. 299.

⁴ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 309–310.

⁵ Милош Марковић, *Народна лирика Жупе*, Багдала, Крушевац, 1969, стр. 18–21.

⁶ *Народне песме и басне Јужне Србије* (сакупио и приредио Момчило Златановић), САНУ, Београд, 1994, стр. 9.

⁷ Драгутин Ђорђевић, *Живот и обичаји народни у лесковачкој Морави*, САНУ, СЕЗ, књ. LXX, Одељење друштвених наука, Живот и обичаји народни, књ. 31, Београд, 1958, стр. 330–337, и *Народне песме из лесковачке области* (сакупио Драгутин М. Ђорђевић, приредио Момчило Златановић), САНУ, Београд, 1990, стр. 10–11; Миодраг А. Васиљевић, *Народне мелодије лесковачког краја*, СКА, Посебна издања, књ. СССXXX, Музиколошки институт, књ. 11, Београд, 1960, стр. 19–22.

⁸ И. С. Јастребов, *Обичаји и песни турецких Србовъ* (въ Призрѣні, Ипекі Мораві, Дибрі), С. Петербургъ, 1886, стр. 25–29.

⁹ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, од Дене Дебељковића, СЕЗ књига седма, Обичаји народа српскога, књ. прва, СКА, Београд, 1907. и *Српске народне умотворине са Косова* из рукописа Дене Дебељковића, књига прва,

риградског гласника“,¹⁰ Милојко В. Веселиновић,¹¹ Миодраг Васиљевић,¹² Татомир Вукановић,¹³ Владимир Бован,¹⁴ студенти Приштинског универзитета¹⁵ и други.

Студентски записи на Космету, настали под руководством проф. др Владимира Бована као семинарски радови између 1975. и 1982. године, доказују да је српски народ још увек памтио упоредо коледарске (малобројније) и божићне (бројније) песме у разним крајевима покрајине.¹⁶ Коледарске песме су забележене у Средачкој жупи код Призрена, у околини Приштине и Подујеву.¹⁷

Описи коледарских и божићних обреда и записа песама Ивана Степановича Јастребова значајни су, пре свега, јер се односе на подручје призренског вилајета где Вук Карацић није могао да зађе, и што захватају период Јастребовог „конзуловања у Призрену од 1870. до 1886. године“.¹⁸

Јастребов је записао како средином друге половине 19. века „за време Св. Николе зимског (6. децембра) у селима Гњиланског округа још увек постоји обичај да се отворено приступа коледарењу. Тај обичај се још увек није изгубио и у другим окрузима Старе Србије, али само у тим селима где хришћани живе у задругама, као збијено мноштво или где их има у већини.“¹⁹ Из оваквих запажања произилази закључак да је свуда на Косову и Метохији, где није било таквих услова, већ тада долазило до замирања или скривања коледарског обреда у страху од нехришћана.

По Јастребову, у гњиланским селима „бирају се четири младића из сваког села. Један од њих облачи стару, поцепану одећу, на главу

лирске и епске народне песме, (приредио др Владимир Бован), АНУК, посебна издања, књ. X, Одељење језичких и књижевних наука и уметности, књига 6, Приштина, 1984.

¹⁰ *Српске народне умотворине са Косова и Метохије на страницама Цариградског гласника*, (приредио др Владимир Бован), Хвосно, 2006.

¹¹ Милојко Веселиновић, *Поглед кроз Косово*, Београд, 1895.

¹² Миодраг Васиљевић, *Југословенски музички фолклор, I, Народне мелодије које се певају на Космету*, Просвета, 1950.

¹³ Татомир Вукановић, *Српске народне лирске песме*, Врање, 1975.

¹⁴ Записи Владимира Бована објављени у књизи *Народна књижевност Срба на Косову*, лирске песме 1, Јединство, Приштина, 1980.

¹⁵ *Обредне народне песме са Косова и Метохије*, Институт за српску културу, Приштина, Бесједа, Бања Лука, Дом културе "Свети Сава", Исток, 2000.

¹⁶ Види: *Обредне народне песме Косова и Метохије*, стр. 27–36.

¹⁷ Исто, стр. 27–28.

¹⁸ Владимир Бован, *Јастребов у Призрену*, Призрен, 1996, стр. 235.

¹⁹ И. С. Јастребов, *Обычаи и песни турецкихъ Сербовъ* (въ Призрѣніи, Ипекѣ Моравѣ, Дибрѣ), С. Петербургъ, 1886, стр. 25.

ставља капу од јагњеће коже, а на капу причвршћује овнујски реп. При томе прави браду и бркове од коњског репа и козје кострети. Такво страшило назива се 'Дедица'.

Остале три особе облаче празничну одећу, стављају рукавице са једним и пет прстију са којих висе златни конци на којима су ушивене мараме, које намерно омотавају око шаке или мало изнад. За рукавице се ушивају звончићи који при игри весело звоне.

Сва четворица у таквом оделу иду од куће до куће на празнике од Никољдана па све до Богојављења певајући (...) песме.²⁰

Дена Дебељковић наводи како су почетком 20. века у Косову Пољу коледари „имали ова лица: дедицу, коловођу, 4 – 6 певаца и 2 слуге, који су водили једнога или два коња, носили бисаге и скупљали бир од прошње.“²¹

Дедица је имао „мустаће (брке) и велику браду од кучине, која је висила доле, а мустаће је такође истурао напоље кроз рупе од јанџика. Отраг је носио за раоник обешено повесмо од кучина у виду репа. Под једно колено је вешао звоно, па кад ногом тресе, звоно звони, а пси беже куд који може. На рукама је носио шарене и добро окићене рукавице, а у рукама дебео ћулмак од дрвета, који је на доњем крају мало крив. О појасу му је висила дрвена сабља, а више сабље о ремику дрвена или плехана чаша, као кеса за паре.“²²

У Косову Пољу с почетка 20. века, деда, кад уђе у двориште, „говори дружи: Ене како се договарају домаћин више куће, а домаћица испод куће шта ћеју деде да дарују. Домаћин вика 'вола', а домаћица 'коња'. Што ће деде во, што ће деде коњ? Деда хоће жуте дукате и беле талире, да ожени млађега сина.“²³

У Косову Пољу кад су коледари „улазили у кућу, певали су обично овако:

„Слава и час' коледо,
Да је на час коледо,
Домаћину, коледо,
И домаћице, коледо,
Ми у кућу, коледо,
Бог на кућу, коледо.“²⁴

²⁰ И. С. Ястребов, *Обычаи и песни турецкихъ Сербовъ* (въ Призрѣні, Ипекѣ Моравѣ, Дибрѣ), С. Петербургъ, 1886, стр. 25–26.

²¹ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 309–310.

²² *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 310.

²³ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 310–311.

²⁴ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 311.

или

„Отвор'те се, коledo,
Граду врата, коledo,
Ето иду, коledo,
Коledари, коledo,
Ми у кући, коledo,
Бог на кући, коledo (...)“²⁵

Кад уђу у кућу, деда лупа ћулумком у кесу и тражи да му даду пара и друго, говорећи: „Камо мешаљка? Камо деде колачи, које су беле руке месиле и црне очи гледале?“ После овога мешаља им дарује брашна и колаче од Игњата, домаћица пастрмку, сир и масло, а домаћин паре, итд.

Пошто приме дарове, онда дедица благосиља дародавце, говорећи: „Фала мешаљке на дар, Бог да ви испуни свако добро у кућу и око куће и да ви да имате колико клина, толико сина, колико обојака, толико девојака!“ Затим загледа у свако ћоше куће, па све што види око себе и пред собом помакне, додирне, сасвим склони и томе подобно.²⁶

За то време коledари певају:

Саг ће доћи, коledo,
Колеђани, коledo,
Мало ћеју, коledo,
Поседети, коledo,
Много ћеју, коledo,
Разгледати, коledo.²⁷

Судећи по песми из Косова Поља, коledари су се некада гостили по кућама домаћина:

У Ивана коledo,
Влашког бана, коledo,
Ту смо јели, коledo,
Дримску рибу, коledo,
Ту смо пили, коledo,
Очко вино, коledo.²⁸

²⁵ Обичаји српскога народа на Косову Пољу, стр. 314.

²⁶ Обичаји српскога народа на Косову Пољу, стр. 311.

²⁷ Народне умотворине у записима Дене Дебељковића, стр. 312.

²⁸ Обичаји српскога народа на Косову Пољу, стр. 314.

„Док дедица тумара по кући ради прошње, крађе и разматрања, дотле коловођа са својим певцима стане наред куће, наслони руке на чело, на штап, па затресе оним прапорцима, а певци по два и два почну певати песме, да је милина слушати их:

Добро јутро²⁹, коледо,
Домаћине, коледо,
Да је на час', коледо
Домаћину, коледо,
Овце ти се, коледо,
Изјагњиле, коледо(...)³⁰

Осим коледарских група сачињених од одраслих, које су крајем 19. века ишле по селима, у варошима су у коледаре ишла деца. „У косовско-метохијским варошима од старине се обичавало да одрасла мушка деца о божићним празницима изводе коледарске игре и песме под маскама. Поворке од три до пет коледара обилазиле су српске домове у хришћанским махалама и певале коледарске песме. Коледари су у авлије улазили обично најављујући долазак ударањем звекира у капију. После отпеване коледарске песме, добијали су од укућана неки подарок у слаткишима, воћу, а уз то обавезно и у новцу.“³¹

Трагове коледарских обредних група пронашли смо у селу Кратина код Лепосавића. Наиме, запамћено је да су последњи коледари које су овде звали *плашила* у време божићних поклада ишли кроз село од куће до куће и играли свако за себе попут животиња (медведа и др.). Ишло је њих 5–6 мушкараца у групи обучених у преврнуте капе, бунде и кожухе, па су личили на мечке. Један се облачио као жена у старинску тежану одећу до пета и с марамом око главе. Сви су имали чизме на ногама и чађом нагављена лица, да су им се само очи виделе. Неки су имали репове од повесме и конзерве окачене на одећу у које лупају пред кућом да се јаве домаћину. Сви су носили дугачке мачуге. Ишла је једна група за цело село и то ноћу у време зимских прела. Улазили су у куће где није било мале деце, а тамо где их је било нису их пуштали, већ су обред обављали у дворишту, да се деца не би плашила. То је

²⁹ У подне: „Помози Бог, коледо“; увече: „Добро вече, коледо“. Место 'коледо', неки су певали *кобасане*.

³⁰ *Обичаји српскога народа на Косову Пољу*, стр. 310–312.

³¹ Татомир Вукановић, *Енциклопедија народног живота, обичаја и веровања у Срба на Косову и Метохији*, Београд, 2001, стр. 188.

трајало до око 1955. године. У околним селима Засеље, Врачево и Врба плашила нису запамћена.³²

У појединим српским оазама као да су били већи притисци атеистичке власти и страх код народа већи, те коледарске и божићне песме после Другог светског рата, ако су негде и претекле, нису ни певане (село Врачево са околином), иако је Божић слављен, али без песама и пуцњаве.³³

Обредне поворке *коледара* или *плашила* после Другог светског рата на Космету престале су нагло да обилазе куће уочи Божића, пре свега због законске забране верских окупљања на јавним местима.

Колико се у коледарским песмама тежило сликовитости, сведочи запис Дене Дебељковића: *ждребићи су путоноги, прасци пругасти, јарићи риђасти, јањци калушастии, тејаци јеленасти*.³⁴ У запису Васиљевића *јагањци су калушастии, телци јеленасти, јарићи виторози, ждребићи путоноги*.³⁵

Татомир Вукановић је у Гњилану забележио једну специфичну коледарску песму у којој се пева „да Бог чува домаћина од трулога моста а домаћицу од труле нити и од слепчо брдо“.³⁶ За њу напомиње да су је певали коледари у Гњилану и селима Горње Мораве пре сто година (значи око 1875) и да су их даривали.³⁷

Хришћански мотиви у коледарским песмама

Будући да је Божић најрадоснији хришћански празник, и у обредним песмама певаним у претпразничком расположењу садржани су хришћански мотиви. У песми коју је записао Дена Дебељковић спомињу се три светитеља: свети Илија, свети Димитрије и свети Никола, чије су здравице на бојном седлу Влашког бана коме коледари и певају:

Три здравице, коледо,
Једна ми је, коледо,
Свет – Илије, коледо,

³² Казивали Тико (1935) и Љубица (1935) Јаснић из села Кратина и Слободанка Јоковић из Засеља, рођ. Лазовић (1944), у Кратини код Лепосавића. Записао В. Л. 2009.

³³ Казивала Радомирка Рада Богдановић (1941) из села Рвати. Записао В. Л. 2009.

³⁴ *Обичаји народа српскога на Косову Пољу*, стр. 311–312.

³⁵ Миодраг Васиљевић, наведено дело, стр. 333.

³⁶ Татомир Вукановић, наведено дело, стр. 128.

³⁷ Татомир Вукановић, наведено дело, стр. 163.

Друга ми је коледо,
 Димитрије, коледо,
 Трећа ми је, коледо,
 Свет – Николе, коледо,
 У кућу ти, коледо,
 Часна совра, коледо,
 и на совру, коледо,
 Девет свеца, коледо,
 Слуга ти је, коледо,
 Димитрије, коледо,
 Чаша паде, коледо,
 Свет Николе, коледо,
 Ни се разби, коледо,
 Ни расипа коледо...³⁸

Према запису Миодрага Васиљевића, коледари су у Призрену певали одломке из епских песама које је Вук забележио:

Збор зборила господа ришћанска:
 – Боже мили чуда великога!
 Куд се деде цар Немање благо,
 Седам кула гроша и дуката?³⁹

Занимљив је дијалог Димитрија (који служи девет светаца за софром) са светим Николом, као да подсећа на време сеоба преко Дунава. Кад му чаша падне, свети Никола се правда:

А бога ми, коледо,
 Димитрија, коледо,
 ја сам бијо, коледо,
 на Дунаву, коледо,
 преносија, коледо,
 сиротињу, коледо...⁴⁰

Коледарске песме девојкама

Као у лазаричким и краљичким песмама, и у коледарским су се певале добронамерне жеље укућанима понаособ, нарочито домаћину и домаћици и девојци. Девојци се жели да буде вредна и да се уда:

³⁸ *Обичаји српског народа на Косову и Метохији*, стр. 313–314.

³⁹ Певала Видинка Шутић (Призрен, 1946). Васиљевић, наведено дело, стр. 335.

⁴⁰ *Обичаји српског народа на Косову и Метохији*, стр. 314.

– Диг се Като,
рано огањ
да наложиш,
рано кућу
да пометеш,
рано воду
да донесеш,
са извора,
испред двора,
с'г ћу дођу,
коледари,
да певају,
да игра'у,
све за здравље
и берићет,
и за твоје
удавање.⁴¹

Коледари девојку пореде са грличицом:

Гракнула је, коледо,
грличица, коледо!
Није била, коледо,
није била грличица,
већ је била девојчица.
Подајте је коледару,
да гу води у планину!⁴²

У коледарској верзији девојка пева соколу, наговештавајући удају:

Ја да знајем, коледо,
Сив соколе, коледо,
Да ћеш, мене, коледо,
Девер бити, коледо,
Крила би' ти, коледо,
Уписала, коледо,
Ногe би ти, коледо,
Унизала, коледо,
Куда летиш, коледо,

⁴¹ Певао Спасоје Ђокић (Приштина, 1947). Васиљевић, наведено дело, стр. 333.

⁴² Певали Спасоје Ђокић и Спира Илић (Приштина 1947). Васиљевић, наведено дело, стр. 334.

Де гра'оћеш, коледо,
 Куда паднеш, коледо,
 Да се сјајиш, коледо(...) ⁴³

Завршнице (допеви) коледарских песама

Неколико коледарских песама у записима Дене Дебељковића и Миодрага Васиљевића имају типизирани завршетке (допеве), већ према томе коме су певане (да му песма буде на част). Тако се у једном случају обраћају домаћину:

Слава и час', коледо,
 да је на час', коледо,
 домаћину, коледо,
 све на здравље, коледо.⁴⁴

У другом случају упућене су домаћину и домаћици истовремено:

Слава и час', коледо,
 да је на час', коледо,
 домаћину, коледо,
 и домаћице, коледо.⁴⁵

Негде се спомиње одређена личност, као што је влашки бан Иван:

Слава и час', коледо,
 Да је на час', коледо,
 Домаћину, коледо,
 Влашком бану⁴⁶, коледо.⁴⁷

Песму девојци завршавали су стиховима:

Слава и час', коледо,
 да је на час', коледо,
 Мале моме, коледо,
 сестре наше, коледо.⁴⁸

⁴³ Обичаји српскога народа на Косову Пољу, стр. 313.

⁴⁴ Исто, стр. 312.

⁴⁵ Исто, стр. 312.

⁴⁶ У рукопису: Влашко бана, Влашкобану.

⁴⁷ Обичаји српскога народа на Косову Пољу, стр. 314.

⁴⁸ Исто, стр. 312.

У једном запису Дена Дебељковић наводи допев који се пева на крају песме у рефренима, што указује на могући певачки манир коледара на Космету:

Слава и час', коledo,
Да је на час', коledo,
Да је на час', коledo,
Мале моме, коledo,
Мале моме, коledo,
Сестре наше, коledo.⁴⁹

Коледари су себе називали и момцима:

Момчадија, коledo,
момчадија, коledo,
Девојчету, коledo.⁵⁰

Према запису Васиљевића, девојци се допевавало:

Све за здравље
И берићет,
И за твоје
Удавање!⁵¹

Домаћину:

Слава и час,
И на здравље!⁵²

Владимир Бован је као карактеристике косовских коледарских песама навео уједначеност стиха „који је најкраћи у нашем усменом песништву (и) доказује да су као подврста обредне лирике и у томе сачувале велику старину. И мелодија је врло једноставна. Ритмичка и музичка једнообразност и уједначеност су једна од битних његових одлика. Каснији записи показују, међутим, да су ритмички и мелодијски односи били поремећени.“⁵³

⁴⁹ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 315.

⁵⁰ *Обичаји српског народа на Косову Пољу*, стр. 315.

⁵¹ Васиљевић, наведено дело, стр. 333.

⁵² Васиљевић, наведено дело, стр. 334.

⁵³ *Лирске песме I*, приредио др Владимир Бован, Јединство, Приштина 1980, стр. 10–11.

Извори и грађа

- И. С. Ястребов, *Обычаи и песни турецкихъ Сербовъ* (въ Призрѣнї, Ипекї Моравї, Дибрї), С. Петербургъ, 1886.
- Јужна Стара Србија*, историјска, етнографска и политичка истраживања од др Јов. Хаџи Васиљевића, књига друга, прешевска област, Београд, 1913.
- Милојко В. Веселиновић, *Поглед кроз Косово*, Београд 1895, стр. 17.
- Миодраг Васиљевић, *Југословенски музички фолклор*, 1, Просвета, Београд, 1950, стр. 333.
- Народна књижевност Срба на Косову*, лирске песме, 1, (приредио др Владимир Бован), Јединство, Приштина, 1980, стр. 57, 59.
- Обичаји српског народа на Косову Пољу*, од Дене Дебељковића, СЕЗ, књ. 7, обичаји народа српскога, књига прва, СКА, 1907, стр. 299.
- Обредне народне песме са Косова и Метохије*, Институт за српску културу, Приштина, Бесједа, Бања Лука, Дом културе "Свети Сава", Исток, 2000.
- Српске народне умотворине са Косова из рукописа Дене Дебељковића*, књига прва, лирске и епске народне песме, (приредио др Владимир Бован), АНУК, посебна издања, књ. X, одељење језичких и књижевних наука и уметности, књига 6, Приштина, 1984, 10, бр. 4.
- Српске народне умотворине са Косова и Метохије на страницама Цариградског гласника* (приредио др Владимир Бован), Хво-сно, 2006.

Литература

- Валентина Питулић, *Семантика божура*, Београд, Косовска Митровица, 2007, стр. 194.
- Владимир Бован, *Јастребов у Призрену*, Призрен, 1996, стр. 235.
- Владимир Бован, предговор збирци *Народна књижевност на Косову*, лирске песме, књ. 1, (приредио др Владимир Бован), Јединство, Приштина, 1980, стр. 11.
- Радмила Пешић, Нада Милошевић-Ђорђевић, *Народна књижевност*, Вук Караџић, Београд, 1984.
- Татомир Вукановић, *Енциклопедија народног живота, обичаја и веровања у Срба на Косову и Метохији*, Београд, 2001.

SUMMARY

Koledar's poems in Kosovo show well-intentions of koledars and are sung for the well-being of the host, housewife, inmates and cattle. Thanks to the records of Ivan Stepanović Jastrebov, Dene Debeljković as the associate of Tsar grad's Courier, and Milojko Veselinović, Miodrag Vasiljević, Tatomir Vukanović, Vladimir Bovan, Alija Džogović and others, a motive-related repertoire of Koledar's and Christmas' poems in Kosovo and Metohia has been reconstructed.

Koledar's and Christmas' poems were sung either in countries or in towns. It is noticeable that Koledar's poems were of more unified form in comparison with the Christmas' ones. They were sung in a tetra syllabic verse including the singing *koledo* and show the great antiquity. The same as Queen's and Lazar's poems, they can be divided into those which thanks God for the well-being of the host, housewife, inmates, cattle etc.